

JÚLIA GUERRERO

MENJAR DE COLORS

112

Em vaig despertar, vaig notar que alguna cosa havia canviat. Vaig mirar per tot arreu però no vaig trobar res d'estrany.

La meva mare m'havia deixat l'esmorzar a la taula, jo el vaig mirar atentament i vaig veure que les galetes eren taronges, la llet rosa i la xocolata blau turquesa!

Em vaig espantar i vaig anar corrents a la meva habitació. No m'ho podia creure, acabava de veure menjar de colors!

Vaig pensar que la meva mare o el meu germà m'havien posat colorant al menjar.

Vaig baixar una mica espantada per les escales, i quan vaig ser a baix vaig anar a la cuina.

Quan vaig entrar, em vaig quedar de pasta de moniato. Tot el menjar que estava per sobre el marbre de la cuina era de colors!

El pa era gris, el pebre groc, la sopa grana i les llatinadures verdes. Vaig obrir la nevera i, vaig veure tot el menjar de colors diferents.

Els ous eren de color marró, la sal blava i l'oli vermell.
Quan vaig fer una truita, em va sortir lilal

Pensava que era un somni, però em vaig donar un cop de peu, una pessigada i un clatellot. Em vaig fer mal, no era un somni.

Vaig pensar que si sortia al carrer li podia preguntar a algú si sabia què passava. Vaig obrir la porta i vaig anar a dir-li hola al meu gos.

Vaig veure que el menjar que li havia posat la meva mare quan s'havia anat era de color lila.

Quan sortia al carrer de casa meva, vaig veure una dona que li donava pa als ocells, el pa era magenta.

De cop em vaig despertar. Estava a la meva classe, mig adormida i tothom m'estava mirant.

El professor em va dir que anés a direcció i em van posar una nota a l'agenda.

Aquell somni del menjar de colors, em va fer perdre tot un mes sense televisió.

Lila culé

Categoria Infantil, 10 a 12 anys